

РЕШЕНИЕ

№ 2589

гр. София, 18.04.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.01.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова
Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Явор Димитров, като разгледа дело номер **7843** по описа за **2012** година докладвано от съдия Красимира Милачкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208–228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С решение от 21.06.2012г. по НАХД № 13737/2010 год. по описа на Софийски районен съд, НО, 21 състав е потвърдено наказателно постановление (НП) № 42-0001002/11.06.2010г., издадено от началник ОО „КД – ДАИ”. С НП на А. К. Л. на основание чл.93, ал.1, т.1 от Закона за автомобилните превози (ЗАП, в приложимата предходна редакция от ДВ бр.42/2007г.) и на основание чл.185 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) са наложени глоби в размер съответно 700 лева и 20 лева.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба от санкционираното лице; изложени са доводи за неправилност на решението на районния съд. Ответникът по касационната жалба не изразява становище относно нейната допустимост и основателност.

Прокурорът намира, че жалбата е неоснователна и предлага решението да бъде оставено в сила.

Административен съд – София град, в настоящия касационен състав, като провери законосъобразността на първоинстанционното решение, запозна се със събраните по делото доказателства и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по

чл. 218, ал. 2 от АПК, във вр.63, ал.1, изр.1 ЗАНН, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 АПК и е от лице, което има право да обжалва първоинстанционното решение, защото е страна по делото, за която то е неблагоприятно. Поради това, касационната жалба е процесуално допустима, а разгледана по същество, основателна.

За да обоснове крайния си извод за законосъобразност на атакуваното НП, районният съд е приел, кредитирайки свидетелските показания и с оглед останалите доказателства по делото, че са налице административни нарушения, за всяко от които е определено съответно наказание. В мотивите на оспореното решение са изложени съображения, че не са налице нарушения на процесуалните правила, осъществени в хода на развитие на административнонаказателното производство, които да препятстват възможността да бъде разкрита обективната истина.

Обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и това, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му /арг. чл. 59, ал.1 ЗАНН/.

Във връзка с доводите, изложени в жалбата, е необходимо да се отбележи, че съгласно чл.53, ал.2 ЗАНН, НП се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина.

В случая в акта за установяване на административно нарушение (АУАН) същите са описани ясно и в пълнота – а именно, че санкционираното лице упражнява дейност по тасиметров превоз без необходимото за целта удостоверение, както и с изтекъл срок на валидност на съставен предходен АУАН. Така описаното нарушение съответства в точност на правната квалификация, направена в процесното НП.

Не са събрани обаче доказателства за компетентността на издателя на процесното НП. Съгласно чл.92, ал.2 ЗАП, НП за нарушения по този закон се издават от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията (МТИТС) или от определени от него длъжностни лица. В случая в НП е посочено, че началникът на ОО „КД – ДАИ” е определен от министъра за длъжностно лице по реда на чл.92, ал.2 ЗДвП. Не е посочен конкретен акт на министъра за възлагане на този вид правомощия, чието съществуване и съдържание да бъде проверено. В преписката са приложени две заповеди на МТИТС. От съдържанието им не се установява на лица, заемащи длъжността началник ОО „КД – ДАИ” да е възложено да издават НП. Дори да се приеме, че с тази аббревиатура (чието значение не е посочено в цялост както в НП, така и в останалите документи от преписката) е означен „областен отдел „Контролна дейност - ДАИ”, упоменат в чл.15, ал.3 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация” (в приложимата редакция от ДВ бр.99/2009г.), то отново началниците на тези отдели не са сред лицата, оправомощени да издават НП с представените заповеди. Тъй като друг акт на овластяване не е и посочен в НП, следва да се приеме, че началникът на ОО „КД – ДАИ” не е имал правомощието да издаде НП за нарушения на ЗАП. По аналогични съображения, не е доказана компетентността на издателя на процесното НП чрез възлагането на правомощия съобразно изискването на чл.189, ал.4 ЗДП (в приложимата редакция от ДВ бр.93/2009г.). Предвид изложеното, обжалваното решение следва да бъде отменено, както и потвърденото с него НП.

Така мотивиран на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд – София град - XI касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от 21.06.2012г. по НАХД № 13737/2010 год. по описа на Софийски районен съд, НО, 21 състав и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 42-0001002/11.06.2010г., издадено от началник ОО „КД – ДАИ”.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.